

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095019136/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Scherzo

Sille, luss! Bjæret tænker!
Hold jer i skindet, utøj! Kom ikke bjæret for nær. Det grunder.
Hvad tænker bjæret? Lava tænker det og glødende stene.
Hold jer på afstand, småkræ! Bjæret grubler, så gnisterne fyger.
De bejlede til mit venskab, mænd og kvinder, de beundrede mig og vilde møle mig med deres hosebånd, de bandt mig, de hagede sig til mig med ord og med bændler –
Følg mig, så jeg, nu vil jeg lege kæmpegræshop, jeg vil forsøge mig i himmelspræt.
Så sprang jeg til. Men ordene holdt ikke, bændlerne holdt ikke, og der ligger de ude og ruller mellem hverandre.
Hej, I dermed! Ret jere nakker, hvis det lar sig gøre! Se op i luften, hvis I kan få det! Luk jere øjne op, hvis de er til at lukke op! Ser I højt oppe sejler der noget – en ballon? Ja, rigtig! et luftskib. Det søger frisk luft, stjerneluff. Kan I se det? Det er bare en prik.
Det er mig, Jeg rider hen over himmeloffet på en komet; der drysser stjærneskud ned over mig som hvid rim. Under min venstre støvlehel ligger månen som en rødrusten klar, en gammel kobberskilling, som Vorherre har smidt der, og som de artige englebørn får lov til at skure blank en gang om dagen, mens derimod de uartige djævie bruger den til at spytte til måls efter.
Hør, hvor det kvækker dermed! Det er sørgeligt at se dem hoppe omkring på deres lamme bagben. Vil ingen med? I kan få lov til at hænge i mit ene bukseben.

42

SYNER.p65

42

19-02-2008, 11:56

